

Betydning. Det, at Teatret blev stillet noget friere den Gang, har hjulpet til, at Kassen ser noget bedre ud, saa at man har været fri for at yde større Tilskud til Teatret end det, vi den Gang vedtog. Det, man mente skulde opnaas i Løbet af de 5 Aar, var desuden at komme til en endelig Ordning. Det har man prøvet paa i det andet Ting, men det har ikke villet lykkes, fordi Opfattelserne paa dette Omraade endnu ere saa forskellige og for saa vidt staa, som de stode i 1903. Der er jo nemlig dem, der mene, at man kan benytte Teatret, som det er, med en Ombygning og saa lade de tre Kunstarter forblive samlede. Paa den anden Side er der dem, der formene, at det vilde være rettest at skille de tre Kunstarter ad, saaledes at Opera og Ballet bleve sammen, og det reciterende Skuespil fik en Scene for sig. Der er noget meget tiltalende ved dette, og det har ikke været muligt for mig at komme bort fra den Tanke, at det er det rigtige. Nu hørte vi, at det ærede Medlem (Goos), der vistnok har haft meget med den Sag at gøre gennem Tiderne, var paa det rene med, at man maatte lade de tre Kunstarter forblive paa samme Sted. Saaledes staa Sagen altsaa, uden at man er kommen hinanden nærmere ... (Goos: Jeg sagde kun: under samme Styrelse!)... Ja vel, om Forladelse, det er rigtigt, der huskede jeg ogsaa fejl, jeg hørte godt, det ærede Medlem sagde, at det skulde være under samme Styrelse, men ikke paa det samme Sted. Derved nærme vi os hinanden en Del mere (Goos: Naa, Gudskelov!), men der er jo ikke i den Retning noget at opnaa i Øjeblikket, og derfor maa vi vel vedtage Lovforslaget, som det foreligger, og saa se, hvad Fremtiden kan bringe. Maaske den højtærede Minister vil være i Stand til i sin Tid at komme med en Løsning, der i det hele og store kunde være tilfredsstillende. Der er jo mange, der mene, at det reciterende Skuespil bør forblive paa den gamle Scene. Der er andre, der sige: Nej, det har ikke saa meget at sige, nu have vi ogsaa national Musik, derfor er Operaen ikke i den Forstand international, som den har været tidligere; vi have god dansk Musik, vi kunne møde med, derfor maa den være paa dette Sted ogsaa! Holder man det fast, er der ikke andet at gøre end at lade de forskellige Kunstarter blive paa samme Sted. Saa er der adskillige, der ere bange for, at Skuespillet skal blive skudt til Side til Fordel for Opera og Ballet, og det kan der maaske ogsaa være nogen Fare for. Men det kan

vel være, at det er Tidsomstændighederne, der gøre, at man ikke har Skuespil, nyere Skuespil i alt Fald, der ere i Stand til at vinde Befolkningens Anerkendelse og slaa igennem. Dersom man skal tro den Kritik, der fremkommer i Bladene, er det i de allerfleste Tilfælde noget jammerligt noget, der bliver opført paa det kongelige Teater af Skuespil; men det behøve vi nu ikke at hæfte os saa meget ved, der bliver alligevel fremstillet god Kunst paa det kongelige Teater baade af de gamle og af ny Stykker.

Det, det for mig gælder om, er, at man har et Sted, hvor man er sikker paa at faa virkelig god Kunst, ogsaa af den gamle, gennemført. Derfor vil jeg være med til at yde min Støtte til, at Kunsten i de 3 Aar fremdeles kan vedblive at fremmes, saaledes som det nu har været Tilfældet i en lang Række af Aar. Naar Spørgsmaalet er, hvorledes Opgaven senere skal løses, maa man saa se, om den højtærede Minister kan være saa heldig at komme med et Forslag, der kunde samle os paa en Maade, vi kunde være glade ved, og som kunde være til Gavn for Kunsten i det hele.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget, som det foreligger.

Rottbøll: Ogsaa jeg skal tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse uforandret, idet jeg ganske kan slutte mig til de ærede Medlemmer, der have haft Ordet. Ogsaa jeg mener, at vi efter den 3-aarige Perodes Udløb, som vi nu komme ind i, maa søge at naa til en endelig Løsning af Teaterspørgsmaalet.

Det var for mig en glædelig Overraskelse at høre den sidste ærede Taler tage til Orde for, at man muligvis burde gaa den Vej at komme til en særskilt Talescene ved det kongelige Teater og skille Opera og Ballet ud fra det reciterende Skuespil. Der har i Folketinget været meget forskellige Anskuelser om den Sag, og et Flertal har, nærmest af økonomiske Grunde, ment, at det var umuligt at komme til en saadan Talescene. Det skriver i Betænkningen: „Det kan være Tvivl underkastet, hvorvidt Staten har Forpligtelse til for sin Regning at drive et Teater, men at kræve to Statsteatre er et for stort Krav at stille til Statskassen“. Det vil altsaa sige, at for dette Flertals Vedkommende er det egentlig talt det rent økonomiske Hensyn, der gør sig gældende, idet de mene, at det vil blive saa meget dyrere at drive to Scener i Stedet for een.